

**Електронна бібліотека
видань історичного факультету
Харківського університету**



**Бердута М. З. Брестський мир в радянській історіографії (середина 30-х –
перша половина 50-х років) // Вісник Харківського університету. – 1972. –
№ 75: Історія. – Вип. 6. – Харків: Видавництво ордена Трудового
Червоного Прапора державного університету імені О. М. Горького, 1972. –
С. 22 – 28.**

При використанні матеріалів статті обов'язковим є посилання на її автора з повним бібліографічним описом видання, у якому опубліковано статтю. Дано електронна копія статті може бути скопійована, роздрукована і передана будь-якій особі без обмежень права користування за обов'язкової наявності першої (даної) сторінки з повним бібліографічним описом статті. При повторному розміщенні статті у мережі Інтернет обов'язковим є посилання на сайт історичного факультету.

Адреса редакційної колегії:

Україна, 61077, Харків, пл. Свободи, 4,
Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна,
історичний факультет. E-mail: istfac@univer.kharkov.ua
©Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна; історичний факультет
©Автор статті
©Оригінал-макет та художне оформлення – зазначене у бібліографічному описі видавництво
©Ідея та створення електронної бібліотеки – А. М. Домановський; А. О. Баскакова

БРЕСТСЬКИЙ МИР В РАДЯНСЬКІЙ ІСТОРІОГРАФІї

(середина 30-х — перша половина 50-х років)

М. З. Бердуга

Брестський мир — один з найважливіших етапів в історії радянської держави, який, за визначенням В. І. Леніна, становив «поворотний пункт у розвитку російської і не тільки російської, а й міжнародної революції»¹.

Виключно важливе значення для вивчення історії Бреста мають роботи В. І. Леніна. Саме В. І. Ленін є першим істориком Брестського миру, він дав глибокий, всеобічний аналіз цього історичного етапу. Вже у 20-і роки радянська історична наука дісталася таку основоположну базу, як перше видання творів В. І. Леніна, куди ввійшли численні документи, що відносяться безпосередньо до історії Бреста. Велике значення для подальшого плодотворного вивчення цього періоду мала публікація документів і матеріалів², мемуарної літератури³, спеціальних робіт⁴.

У 30-і — 50-і роки, незважаючи на вплив культу особи, вчення історії Брестського миру тривало і знайшло широке світлення в журналічних статтях та монографіях.

Остаточно були розгромлені антиленінські погляди трохи пізніше та правих опортуністів, утвердила марксистсько-ленінська концепція історичного процесу, були поставлені майже всі найважливіші проблеми історії перших років існування Радянської держави, в тому числі й проблема Брестського миру.

Однак досі ще немає спеціальних історіографічних робіт, присвячених історії Брестського миру в радянській історіографії середини 30-х — першої половини 50-х років.

У досліджуваний період вийшло декілька збірників документів, присвячених історії Жовтня, громадянської війни та іноземної інтервенції. Містили вони і цілий ряд матеріалів, що стосуються

¹ В. І. Ленін. Твори, т. 27, стор. 144.

² Протоколы заседаний ВЦИК II созыва. М., 1918; Стенографический отчет IV Чрезвычайного Всероссийского съезда Советов. М., 1920; Мирные переговоры в Брест-Литовске, т. I, М., 1920; Брест-Литовская конференция. Заседания экономической и правовой комиссий. М., 1923 та ін.

³ Л. Ступченко. В Брестские дни. — «Пролетарская революция № 4 (16), 1923; А. Иоффе. Брест-Литовск. — «Новый мир», № 6, 1927 та ін.

⁴ М. П. Павлович (Вельтман). Брестский мир и условия экономического возрождения России. 1918; И. Майский. Внешняя политика РСФСР (1917—1922 гг.). М., 1922; В. Волковичер. Брестский мир. М., 1928; А. Ильин-Женевский. Брестский мир и партия. — «Красная летопись», № 1 (25), 1928 та ін.

тського миру⁵. Ці матеріали відображали героїчну боротьбу українського народу з інтервентами в період Бреста на Радянщині. Вони привели імперіалістичні плани Четверного союзу, поширені в Україні. З появою нових документів, що відбивали події в період Бреста на місцях, значно поповнилась джерелозагальність.

Документи літератури цих років заслуговують на увагу як Джорджа та архів полковника Хауза⁶.

Бреста знайшла широке висвітлення в ряді захопленій, присвячених подіям, пов'язаним з історією Брест-Литовських переговорів, зовнішньополітичної діяльності Радянської держави в перші роки її існування⁷.

Іде місце в цей період посідають спеціальні дослідження теорії Бреста. У 1936 році вийшла робота В. Соріна⁸, яка праць В. І. Леніна, архівного та документального характеру. Вперше висвітлюється діяльність вождя революції від часу Брест-Литовських переговорів до аннулювання Брест-Литовського договору. Зосередивши увагу на найважливіших аспектах цієї теорії, автор показує, як у надзвичайно складній, чреватій зважою небезпекою міжнародній та внутрішній обстановці, теорія далекозора політика В. І. Леніна вивела Росію з кризи імперіалістичної війни. В. Сорін справедливо підкреслює, що теорія знає небагато моментів, які можна було б порівняти з походом Брест-Литовського миру, епохою виходу нашої країни з часів імперіалістичних війн. Автор показує велич

Леніна, як мислителя, вождя, революціонера, який в революційному настрої мас знайшов матеріал для розвитку теорії,

⁵ Крах германской оккупации на Украине. М., 1936; Документы по истории гражданской войны в СССР, т. I. М., 1940; В защиту социалистического государства. Сборник документов. М., 1941; Документы о разгроме германских захватчиков на Украине в 1918 году. М., 1942; Разгром немецких захватчиков в 1918 году. М., 1943 та ін.

⁶ Д. Л лойд Дж ор д ж . Военные мемуары, т. 5. М., 1938; Архів полковника Хауза, т. III. М., 1939.

⁷ И. И. Минц. Борьба за упрочение Советской власти. Брестский мир. М., 1940; Б. Е. Штейн. Внешняя политика СССР (1917—1923 гг.). М., 1945; История дипломатии. т. II, М., 1945; Г. А. Деборин. Международные отношения и внешняя политика СССР (1917—1929 гг.). М., 1942; Иого же. Международные отношения и внешняя политика СССР (1917—1945 гг.), вып. I. М., 1946; Иого же. Советская внешняя политика в первые годы существования Советского государства 1917—1920 гг. М., 1951; А. Е. Кунин. Прорыв американских планов завоевания мирового господства в 1917—1920 гг. М., 1951. (Другое дополненное издание вышло в 1954 р.); А. Березкин. Американский империализм — заклятый враг Советского государства. М., 1951; Иого же. США — активный организатор и участник интервенции против Советской России (1918—1920 гг.). М., 1952. (Перше видання вийшло у 1949 р.); Н. Рубинштейн. Внешняя политика Советской России в период Великой Октябрьской социалистической революции (1917—1918 гг.), М., 1950 та ін.

⁸ В. Сорин. В. И. Ленин в дни Бреста. М., 1936.

для обґрунтування стратегії і тактики більшовицької пада в конкретних умовах. У цій роботі йдеться також і про величезне зусилля В. І. Леніна по створенню регулярної Червоної Армії. Хоч автору не вдалося з вичерпною повнотою розкрити всі структури багатогранної діяльності вождя в дні Бреста, але сама постановка цього питання має велике значення для глибокого і всестороннього дослідження ленінської спадщини.

У 1938 році виходить ряд ювілейних статей, присвячених примиренній боротьбі В. І. Леніна з «лівими комуністами» і троцькістами на VII з'їзді партії та IV Надзвичайному Всеросійському з'їзді Рад⁹. Значно ширше гостра внутрішньопартійна боротьба в період Бреста показана в статтях В. Ігнатьєва і С. Роніна¹⁰. В. Ігнатьєв, спираючись на роботи В. І. Леніна та документальний матеріал, викриває дії «лівих комуністів» у МК та МОБ (Московське Обласне Бюро) ЦК РСДРП(б), яке перетворилося в організаційний центр «лівих комуністів». Значне місце автор відводить висвітленню діяльності Я. Свердлова, завдяки якій Московська обласна партійна конференція 4 березня 1918 р. більшістю голосів схвалила і затвердила ленінську резолюцію про негайне укладення миру. Це і був початок повного розгрому «лівих комуністів» не тільки в Москві, а й в інших містах. На конкретних прикладах автор показує, як «ліві комуністи» та троцькісти в союзі з «лівими» есерами після VII з'їзду партії перейшли до відкритої боротьби проти ленінської політики миру.

У згаданій статті С. Роніна дається загальна характеристика періоду від перемоги Жовтня до анулювання Брестського договору. Читач дістає цільне уявлення про боротьбу В. І. Леніна і партії більшовиків за укладення Брестського миру. С. Ронін вдалося висвітлити основні моменти Брест-Литовських переговорів, а також багато питань міжнародного і внутрішнього життя Радянської республіки. Показуючи хижацький характер німецького імперіалізму в період Брестських переговорів, автор відзначає, що він вже з самого початку переговорів перейшов до відкритої анексіоністської, ультимативної політики щодо Радянської республіки. У статті наводиться цікавий матеріал про стан нашої армії на час мирних переговорів, яку автор характеризує як величезний, стомлений натовп людей, об'єднаний прагненням

⁹ Р. Маркова. VII съезд РСДРП(б).—«Исторический журнал», № 3, 1938; В. Носов. 20-летие VII съезда партии (1918—1938).—«Книга и пролетарская революция», № 3, 1938, И. Михеев. 20-летие исторической речи В. И. Ленина на Чрезвычайном IV Всероссийском съезде Советов.—«Книга и пролетарская революция», № 3, 1938 та ін.

¹⁰ В. Игнатьев. Московские большевики в борьбе против «левых коммунистов» и троцкистов в период Бреста.—«Пропагандист», № 8, 1938; Йогож. Московская партийная организация «левых коммунистов» и троцкистов в период Бреста.—«Исторический журнал», № 9, 1939; С. Ронин. Победа ленинской политики завоевания передышки.—«Исторический журнал», № 2, 1938.

це місце відводиться боротьбі В. І. Леніна на VII
ті і IV Надзвичайному Всеросійському з'їзді Рад
комуністами» і троцькістами.

Підкреслює, що боротьба дрібнобуржуазних партій про-
тив Брестського договору по суті була боротьбою за
У статті робиться висновок, що період боротьби за
мир, боротьби за перепочинок, являє собою один
з критичних моментів в історії існування Радянської

Інші питання в роботі С. Роніна висвітлюються з необхід-
но і правильно. На цій, як і на інших статтях, позна-
чують культу особи.

Інтерес становить робота І. Д. Мельникова¹³. Спли-
в роботи В. І. Леніна, залучаючи великий докумен-
тальний матеріал, зокрема матеріали рейхстагу (стенографічні
записи засідань комісії з облікації слідчої комісії, яка майже 10 років займа-
лася дослідженням причин краху Німеччини в період Бреста), ав-
тор ставить питання про тодішнє внутріполітичне ста-
ніння Німеччини. На конкретному матеріалі показано став-
лення Брестського миру різних політичних угруповань. І. Д.
Мельников акцентує увагу на тому, що у «верхах» Німеччини
в період дійсне співвідношення сил, різко змінилося на ко-
муністичної партії. Свідченням цьому є той факт, що саме
в переговорах з Францією та Італією в ході мирних переговорів, аж до 19 лютого 1918 року рейхс-
канцлер надав свої повноваження Верховному коман-

датті підкреслюється, що позиція німецької «мирної де-
яльності» у Брест-Литовську була визначена задовго до початку
переговорів. Це особливо добре видно з німецької преси цьо-
го періоду, яка морально готувала «загальну думку» до акту
заключення мирного договору, що повинен був здійснитися в Брест-Ли-
товську.

Відзначаючи про назрівання революції в Німеччині і початок
міційних виступів, автор справедливо відзначає їх тіsnий
взіх з подіями в Брест-Литовську. Вони були протестом ні-
меччинських робітників проти актів насильства та грабежу на сході,
зокрема гравевий страйк 1918 року — першим великим «плодом» Брест-
Литовського грабежу¹⁴.

І. Д. Мельников дійшов висновку, що кризисне становище,
в якому перебував державний апарат імперії навесні—влітку

¹³ С. Ронін. Вказ. робота, стор. 35.

¹² Там же, стор. 37.

¹³ И. Д. Мельников. Брест-Литовский мир и «верхи» гогенцоллернов-
ской империи. — «Труды исторического факультета Киевского госуниверситета
Т. Г. Шевченко», т. I, 1940.

¹⁴ Там же, стор. 125.

1918 року; зумовлювалось як воєнними невдачами на Заході Брестом.

Отже, Брестський мир замість зміцнення воєнного, по-
ногого та економічного становища бісмарковсько-гогенцолл-
ської імперії прискорив назрівання кризи «вєрхів», наб-
рах імперії.

В роки Великої Вітчизняної війни виходить ряд статей
свячених розкриттю хижачького характеру німецького ім-
лізму¹⁵.

Становить інтерес стаття Ф. Нотовича. Вона написана
основі документальних матеріалів радянських та зарубі-
архівів. У ній викривається авантюристична діяльність Лі-
дорфа та Гінденбурга, які неодноразово порушували Брест-
договір, дається яскрава картина хижачької політики ні-
кого імперіалізму в період Бrestа. Значне місце автор
ділить процесу розкладу німецької армії до осені 1918 року.

Привертає увагу робота Б. Воліна. Використовуючи
В. І. Леніна та архівний матеріал, автор показує геройчу-
ротьбу московського пролетаріату в дні Бrestа, його згур-
ність навколо РНК і РКП(б) на чолі з В. І. Леніним. Він
креслює, що кількість добровольців, які записалися до Червоної
Армії, на кінець 1918 року досягла понад 20 тисяч чоловік.

Більш глибокі дослідження з історії Брестського миру
ляються в кінці 40-х на початку 50-х років¹⁷.

Значний інтерес становить монографічне дослідження
Коблякова, де вперше в історичній літературі подано сти-
нарис радянсько-німецьких відносин в період від уклад-
Брестського договору до підписання Рапалльського миру.
Основі архівних матеріалів, особливо з фондів Німеччини, а
показує величезну витримку Радянського уряду на
з В. І. Леніним, який робив все для того, щоб не дати при-
Німеччині для зриву мирного перепочинку. Він викриває а-
сивну політику німецького імперіалізму, який і при наявні-
«мирного» Брестського договору робив все, щоб знищити
дянську владу, розчленувати Росію й закабалити радянсь-
народ.

I. К. Кобляков показує, що в цей час між правлячими
сами і партіями Німеччини були істотні розбіжності та ко-
вання, які зумовлювалися економічними інтересами різних

¹⁵ Ф. Нотович. Разгром Четверного союза в 1918 году.—«Исто-
ский журнал», № 7—8, 1941; Б. Волин. Пролетарская Москва в фе-
врале 1918 года.—«Исторический журнал», № 7—8, 1941; И. Минц. Стеногра-
ммы, прочитанных в Высшей партийной школе при ЦК ВКП(б) в 1941
гг. М., 1941 та ін.

¹⁶ Б. Волин. Вказ. робота, стор. 39.

¹⁷ История дипломатии, т. 2, М.—Л., 1945; И. К. Кобляков. От-
ста до Рапалло. М., 1954 та ін.

буржуазії. Крім того, автор зазначає, що вихід з по-
кризи в країні правлячі кола в Німеччині знайшли
з імперіалістами США та Антанти й у розриві (в лі-
1918 року) дипломатичних відносин з Радянською рес-
публікою. Ці дії, за визначенням автора, є завершальним ак-
тром правлячих кіл Німеччини щодо зговору з американським
та французьким імперіалізмом, в союзі з яким вони праг-
нули захистити Радянську державу. І. Кобляков підкреслює, що
такий мир і вихід Радянської республіки з війни в той час,
коли боротьба двох імперіалістичних групувань досягла
наивищого напруження, сприяли зміцненню міжнародного
блока країн Рад. Сам факт укладення Брестського миру
з'являється як поразку американо-антантівського блоку ім-
періалізму.¹⁸

Важчаючи суть відносин між Радянською республікою
та Німеччиною в період від укладення Брестського миру, автор
з'ясовує два основних моменти:

— значительне зміцнення Радянської держави;
— зменшення боротьби між Німеччиною і державами Антанти,
забуваючи німецький народ, принижували його національну
ідею.¹⁹

Діалогу робота І. Коблякова є вагомим внеском у вивчення
відносин Бresta i radянсько-німецьких відносин у перші роки
радянської влади. Однак автору не вдалося висвітлити всі сто-
роны радянсько-німецьких відносин в даний період. Так, гово-
рючи про розбіжність в інтересах правлячих кіл Німеччини
та демократичні відносини між партіями, він не дає їх глибокого аналі-
зу. Не помітив автор і наявності в Німеччині революційної си-
туації та її впливу на згуртованість всіх антидемократичних сил
в боротьбі за мир.

На початку 50-х років проблема Брестського миру, різні її
асpekty знаходять широке висвітлення в ряді дисертаций.²⁰ Та-
ким чином, в 30-і — 50-і роки історична наука по даній пробле-
мі поповнилася новими документальними джерелами та науково-
ми дослідженнями. В них всебічно показана діяльність

¹⁸ И. К. Кобляков. Вказ. робота, стор. 18.

¹⁹ Там же, стор. 236.

²⁰ И. Осипов. Борьба партии большевиков за мир в первый год дик-
татуры пролетариата (октябрь 1917—1918 гг.). Автореф. канд. дис., Л., 1952;
А. Дремов. Борьба Коммунистической партии Советского Союза за мир
(октябрь 1917—март 1918 гг.). Автореф. канд. дис., М., 1953; Т. Лоба-
рова. Борьба коммунистов Москвы за ленинско-сталинский план выхода из
войны. Автореф. канд. дис., М., 1953; Л. Алексеева. Борьба большевист-
ской партии за выход из империалистической войны в период подготовки
и проведения Великой Октябрьской социалистической революции. Автореф. канд.
дис., Л., 1954; А. Фомичев. Партия большевиков в борьбе за революцион-
ный выход из первой мировой империалистической войны (февраль 1917—
март 1918 гг.). Автореф. канд. дис., Л., 1954 та ін.

В. І. Леніна в період від початку мирних переговорів до
лювання Брест-Литовського договору. Глибше й повніше
глянуті питання історії Брестського миру.

Виходять роботи, де розглядається кризове становище плачої верхівки тогенцоллернівської імперії і ставлення різної партії Німеччини до укладення Брестського миру. Крім з'являються вперше дисертації, присвячені різним аспектам боротьби Комуністичної партії і Радянського уряду за Брестський мир, які показують значення Бrestа та використання його діїв в подальшій зовнішньополітичній діяльності Радянської публіки.

Однак багато питань даної проблеми, хоча й були поставлені, достатньо глибокого висвітлення ще не знайшли. Так, може не розроблялося питання про взаємовідносини партії більшовиків з дрібнобуржуазними партіями в період Бrestа, слід досліджувалися класові корені дрібнобуржуазної течії в рядах партії більшовиків, недостатньо відображався ідейний зв'язок «лівих комуністів» і троцькістів, іноді невірно розкривалася роль ЦК РКП(б), очолюваного В. І. Леніним, в організації розголосу «лівих комуністів» і троцькістів, в боротьбі за мир, повсюдно показувалась діяльність місцевих партійних організацій. Знайшов широкого висвітлення і робітничий рух у країнах, ходу, зокрема в країнах Четверного союзу в цей період.

БОРОТЬБА БІЛЬШОВИКІВ ЗА ЗАВОЮВАННЯ ХАРКІВСЬКОЇ РАДИ НАПЕРЕДОДНІ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

(липень—жовтень 1917 року)

А. Ф. Ігнатов

Питання про більшовизацію Харківської Ради робітничих і солдатських депутатів в період підготовки Великої Жовтневої соціалістичної революції вивчено ще недостатньо. Окремі автори в своїх статтях з історії Рад України і, зокрема, Харкова

¹ С. М. Королівський. Більшовизація Рад на Україні в період підготовки Великої Жовтневої соціалістичної революції.—«Труди історичного факультету Харківського державного університету», т. 4, 1956; Його ж. Боротьба більшовиків України за завоювання Рад у 1917 році. Збірник статей «Більшовики України в боротьбі за перемогу Жовтневої революції і встановлення Радянської влади (березень 1917 р. — лютий 1918 р.)». К., 1956; В. Г. Лисенко. Харківська Рада в березні—жовтні 1917 р.—«Труди історичного факультету Харківського державного університету», т. 6, Вид-во Харківськ. ун-ту, 1957; А. И. Смолинчук. Большевики Украины в борьбе за Советы (март 1917 — январь 1918 г.). Вид-во Львівськ. ун-ту, 1969.